

Úgy kéne lelkemnek egy simogatás
(Köteles István - Lantos Krisztina)

Refrén

Úgy kéne lelkemnek egy simogatás,
Jó szó, egy ölelés, bátorítás,
De félek megtörni a csendet,
Érzem, most minden megtörténhet.

Kisszobámban az ablak tárva,
Ketten állunk a félhomályban,
Vállam néha válladhoz ér,
Tavaszi illatát hozza a szél.

Néma csendben csak szívem beszél,
Hallgasd, mennyire szeretlek én,
Érezd, öllelek gondolatban,
Nyíltan akarlak, nem titokban.

Lassan leszáll az éjszaka ránk,
Fordulj felém, nézz kicsit rám,
Nincs szükségünk szép szavakra,
Szótlán öllelek, átkarollak.

www.duplikaave.hu